

ærede Medlem spørger, hvor det staar, at Folke-thinget ikke vil blive opløst, naar det negter en Bevilling. Det staar i Regjeringens Udtalelser i Sommer, hvori Regjeringen bestemte siger, at den ikke vil paakalbe Valgerne i denne Strid, og hvor Regjeringen klart og tydelig viser, at den, naar den vil gaa udenom Grundloven, kan gaa Veie, hvorved den kommer ud over denne Vanskelighed. At det ærede Medlem tvivler om, at Regjeringen vil gaa udenfor Grundloven, og at den vil gjentage, hvad den en Gang har gjort, gjøre det en Gang til, er for mig et Bevis paa, at det ærede Medlems Sag staar paa daarlige Fødder. (Berg: Det gjør ikke Noget.) Ja, det er ogsaa mig ganske ligegyldigt, og jeg ser meget gerne, at det ærede Medlems Sag paa dette Punkt staar paa daarlige Fødder; thi jeg er fuldstændig overbevist om, at det er en saare bedrøvelig Sag, og at han, ved at faae Nogen her i Landet til at følge sig paa den Veie, han er slaet ind paa, vil gjøre vor Frihed al den Fortræd, som det er muligt at tilføie den. Det ærede Medlem siger, at vi i Sommer skulde have sagt: Lad være at gjøre Modstand mod Provisoriet, thi det er det, vi nu sige; nei, deri tager det ærede Medlem meget feil. Det er ikke det, jeg bebrejder det ærede Medlem, at han gjør Modstand imod Provisoriet. Jeg har sagt i Sommer: Modstand mod Provisoriet, og det er gjort. (Modsigelse). Det maa ærede Medlemmer undskylde, det er stet; men naar Spørgsmaalet er: Hvorledes skal Politiken derefter føres her inde, da siger jeg, at, inden man gjør et Skridt, skal man se, hvortil det fører, og om man tør gjøre det næste Skridt med. Jeg siger til det ærede Medlem, at der er meget stor Forskiel paa ikke at vige for en Trusel om Provisoriet, thi den mener jeg, vi heller ikke skulde vige for nu, og saa paa selv at fremtvinge et Provisorium, selv ligesom at negte Finantsloven, naar man veed, at det næste Skridt fra Regjeringens Side er Provisoriet, og man ikke har Willie til at gjøre Mere, end det ærede Medlem vil gjøre. Jeg har ikke sagt, at jeg ikke har Willie til at gjøre Mere. Jeg har efter mine Udtalelser i Aften fuld Ret til at gjøre dette Skridt en Gang i Fremtiden. Jeg har ikke som det ærede Medlem sagt, at man aldrig skal gjøre Andet end blot at negte og saa sige: Det gaar nok! Jeg er overbevist om, at det gaar ikke. (Berg: Saa skal man ikke gjøre det!) Nei, man skal ikke gjøre det, naar man ikke er vis paa, at man vil gjøre det næste Skridt; men derimod har man Lov til at gjøre det, naar man, som jeg siger, har Mod til at gjøre det næste Skridt. Deri ligger det ærede Medlems — jeg tilstaar det — uholdbare Stilling. Det ærede Medlem talte Noget om, hvor vidt vi kunde vende tilbage igjen til Partiet osv. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar han tror, at han er Partiet. Jeg forstaar meget godt, at det ærede

Medlem ikke kan se, hvad han har udrettet til at splitte Partiet; thi det ærede Medlem tror altid, at han selv er Partiet, og saa længe det ærede Medlem ikke selv er sprængt, tror han, at Partiet holder sammen; det er imidlertid ikke Tilfældet. Mindretallet i et Parti kan gjøre to Ting; det kan sige: Vi bryde med Partiet, fordi vi anse Partiets Fremgangsmaade uforvarselig, men saa maa Mindretallet ikke mere tale om Sammenhold. Mindretallet kan ogsaa gjøre noget Andet; det kan sige: Vi kunne underordne os under Partiet, og saa kan Mindretallet rose sig og tale om Sammenhold, men een Ting kan man sikkert ikke gjøre: Man kan ikke træde op imod sine Meningsfæller og saa tale om Sammenhold; al Tale om Sammenhold fra hans Side er derfor høist uheldig, og jeg vil desuden sige det ærede Medlem, at man kan godt være i god Overensstemmelse med Partiet uden at være i Overensstemmelse med ham; de to Ting have ikke det Mindste med hinanden at gjøre (Lauber: Ere vi da Mindretal?) Ja, det ere De.

Berg: Jeg har ikke talt om Sammenhold; jeg holder ikke af at klistre en Revne til og sige, at det er helt, naar det ikke er det. Enhver kan meget godt se, at den gamle Opposition er delt i to Leire; det har vi vidt i 5 Maaned, hvorfor saa negte det? Hvor længe det skal være, eller hvor vidt Saaret er ulageligt, det omtaler jeg ikke, thi det kjender jeg ikke; men jeg skal dog sige den ærede Ordfører, at jeg har god Ret til at tale mod ham; thi jeg betragter ham ikke i de Forhold, vi her tale om, som min Meningsfælle. Jeg betragter den ærede Ordfører som en alliancegørende Politiker, medens jeg har betragtet den gamle Opposition som Mænd, der søgte at have Demokratiet op til en selvstændig Stilling, der naturligvis som Opposition forhandlede i de grundlovmæssige Former. Derfor tale vi ud af en forskjellig Tro paa Befolkningen, ud af et forskjelligt Syn paa, hvad der kan gaae vor politiske Udvikling; det er derfor meget naturligt, at vi tale mod hinanden nu, ligesom vi f. Ex. gjorde for nogle Aar siden, da det ærede Medlem fra den anden Side af Salen navnlig rettede sin Philippica mod mig. Det er jo ikke værd at skjule dette, jeg taler mod det ærede Medlem i denne Sag ligesaa frimodigt og ligesaa aabent, som jeg har talt mod flere af dem, der sidde derovre ved Vinduet ved Siden af ham. Jeg ikke feil og tro, at jeg, som pleier at forsøgte min Sag og min Overbevisning og de Meninger, jeg har, nu, fordi de Herrer med dem, der samstemme med dem, ere blevne ialt 60—70, skulde være bleven bange og ikke turde sige min Mening; det gaar ikke saaledes til. Lige overfor det ærede Medlem skal jeg iøvrigt sige, at han har aldeles ingen Ret til at examinere mig om, hvad jeg og mine nærmeste Meningsfæller ville; thi den almin-